

وقتی اسم عَلَم و عَلَم دار می آید، ذهن ها می رود به سوی یگانه یَل کربلا ابوالفضل العباس که انصافا در همه ویژگی ها- از وفاداری گرفته تا ادب و تواضع- ممتاز بود. اما چرا هیچ کس نمی رود این شخصیت استثنائی تاریخ را خوب بشناسد تا پا جا پای او بگذارد و به او اقتدا نماید؟ بلکه از این راه بتواند باری از بارهای جامعه اسلامی بردارد و عَلَمی از عَلَم های امروز را به دوش بکشد؟ البته کار، کار بزرگی است و از عهده هر کسی بر نمی آید؛ مگر کسی که ویژگی هایی داشته باشد:

لَا يَحْمِلُ هَذَا الْعِلْمَ إِلَّا أَهْلُ الْبَصْرِ وَالصَّبْرِ وَالْعِلْمُ بِمَوَاقِعِ الْحَقِّ

این پرچم را تنها کسانی می توانند بردوش بگیرند که
اهل پایداری، بینش و آگاه به مواضع و جایگاه های حق باشند.

چقدر شبیه هم اند این دو کلمه: «صبر» و «بصر»! انگار برادران دوقلویی هستند که تا یکی شان نباشد، دیگری هم نخواهد بود. راستی، می دانستید که این روایت را امیرالمومنین در جنگ صفین- وقتی که آتش فتنه بالا گرفته بود- فرمودند؟ اکنون نیز که سالروز ۹ دی، یادواره صبر و بصیرت این ملت عَلَم به دوش است، زمان مناسبی است برای بزرگداشت دو ارزش «صبر» و «بصیرت».